

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1067/2025
04.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.628/24 од 26.02.2025.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 101/25 од 22.05.2025.године, у седници већа одржаној дана 04.09.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.628/24 од 26.02.2025.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 101/25 од 22.05.2025.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.628/24 од 26.02.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се извршити у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која траје док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење се урачунава у казну затвора. Окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан да сноси трошкове кривичног поступка у износу од 107.527,36 динара, на име трошкова обављеног комисијског вештачења, који је дужан да плати ОЈТ-у у Панчеву, у року од тридесет дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 101/25 од 22.05.2025. године је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.628/24 од 26.02.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Веселиновић, без формалног означавања која одредба закона је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да се првостепена пресуда заснива искључиво на исказу оштећене, те да не постоји ниједан други доказ који би указивао на то да је окривљени извршио предметно кривично дело, с обзиром да нису испитани очевици догађаја, нити постоји било који други материјални доказ. Бранилац је нарочито оспорио закључак првостепеног суда да неуропсихијатријско вештачење којим је утврђено да је окривљени алкохоличар, представља доказ да је исти извршио кривично дело, те по оцени браниоца вештачење може само да служи за то да се утврди да ли је окривљени могао да управља својим поступцима и да ли болује од неког душевног обољења, те истакао да суд није дао аргументоване разлоге због чега није прихватио исказ окривљеног и сведока ББ, нити прихватио друге доказе одбране. У прилог наводима окривљеног да није извршио кривично дело говори и то да је оштећена након наводно извршеног дела, наставила интензивну комуникацију са окривљеним, коју је сама иницирала, из чега произилази да код оштећене није постојао страх нити нарушено спокојство.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног на овај начин оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Веселиновића оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић